

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

30 OCTOBRE 1990

PROPOSITION DE LOI

**adaptant la loi du 29 mars 1962
organique de l'aménagement
du territoire et de
l'urbanisme en vue de
limiter la prolifération
des centres de prière islamiques**

(Déposée par M. Dewinter)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis longtemps déjà, les implantations existantes et prévues de centres de prière du culte islamique dans certains quartiers de nos grandes villes suscitent l'animosité de la population belge.

Les motifs en sont connus : le bruit, les nuisances, la formation de bandes, l'insécurité, le vandalisme, les problèmes de stationnement,...

Il est en outre indéniable que toute vie sociale a pratiquement disparu dans les quartiers de nos grandes villes où il y a de fortes concentrations d'étrangers non européens et musulmans.

En lieu et place des cafés de quartier, des associations socioculturelles et sportives, des centres culturels et des clubs de jeunes, se sont installés des organisations islamiques de jeunes et de femmes, des associations relevant des mosquées et des centres culturels islamiques. Le tissu social et culturel belge de ces quartiers menacés disparaît et est systématiquement remplacé par la communauté islamique. Il est manifeste que la vie sociale et culturelle de cette communauté se déroule principalement autour et au sein de la mosquée.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

30 OKTOBER 1990

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
29 maart 1962 houdende organisatie
van de ruimtelijke ordening en van de
stedebouw met het oog op de
beteugeling van de wildgroei van de
islamitische gebedsplaatsen**

(Ingediend door de heer Dewinter)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Geruime tijd reeds geven de bestaande en geplande inplantingen van gebedsruimten voor de islamitische eredienst in bepaalde grootstedelijke buurten aanleiding tot wrevel bij de eigen bevolking.

De wreevelpunten zijn gekend : lawaai, overlast, bendevoorming, onveiligheid, vandalisme, parkeerproblemen,...

Naast de verschillende wreevelpunten is het ongetwijfeld een feit dat het oorspronkelijk sociaal leven in de wijken van onze grootsteden waar grote concentraties niet-Europese en islamitische vreemdelingen aanwezig zijn, quasi volledig verdwenen is.

In de plaats van buurtcafés, de socio-culturele en sportverenigingen, de culturele centra en de jeugdclubs, kwamen de islamitische jeugd- en vrouwenwerkingen, de moskeeverenigingen en de islamitische culturele centra. Het sociale en culturele weefsel van onze eigen bevolking in deze bedreigde wijken teert weg en wordt systematisch overgenomen door de islamitische gemeenschap. Het is duidelijk dat het sociale en culturele leven van deze gemeenschap zich hoofdzakelijk afspeelt rond en in de moskee.

Il s'agit donc très concrètement, dans ces quartiers, d'une « prise de pouvoir » par la communauté islamique et nord-africaine.

L'implantation d'un nombre sans cesse croissant de mosquées fait perdre à ces quartiers leur caractère original.

La dégradation de certaines parties de nos grandes villes est également due dans une large mesure aux effets de la présence d'un nombre croissant de mosquées.

La majorité de la population concernée exige dès lors, pour des raisons bien compréhensibles, qu'il ne soit plus construit de nouveaux centres de prière islamique et que l'on s'attelle au démantèlement progressif des mosquées existantes.

Notre pays compte actuellement 225 mosquées. Une trentaine de centres de prière islamiques s'y ajoutent en moyenne chaque année.

La présente proposition vise à mettre un terme à cette prolifération de mosquées. Eu égard à une proposition de loi déposée antérieurement, « modifiant la loi du 4 mars 1870 sur le temporel des cultes et portant le texte officiel néerlandais de ladite loi », et qui visait à ne plus reconnaître dorénavant le culte islamique, il convient de considérer que la présente proposition de loi a un caractère temporaire.

L'abolition de la reconnaissance du culte islamique et le retour massif, non sans mesures d'accompagnement, de la majorité des étrangers non occidentaux auront en effet pour conséquence de marginaliser cette religion et de résoudre de façon radicale les problèmes existants.

À l'heure actuelle, les responsables communaux ne disposent d'aucun moyen légal pour empêcher l'implantation d'une mosquée. La présente proposition prévoit non seulement la création de tels moyens, mais elle subordonne également la création d'une mosquée à la volonté des habitants du quartier concerné.

Notre proposition de loi ne porte aucunement atteinte à la liberté des cultes inscrite dans la Constitution, puisque les musulmans pourront continuer à exercer leur culte dans des lieux où cette activité ne gêne pas la population.

Conformément à un principe généralement admis par la jurisprudence et la doctrine, l'équité commande que l'exercice d'un droit ne puisse en aucun cas porter préjudice aux intérêts d'autrui. La tranquillité et la sécurité de notre population priment les soi-disant obligations rituelles de certains groupes d'étrangers.

Notre proposition de loi devrait en outre contribuer à renforcer le caractère démocratique de la gestion communale. En effet, la consultation des citoyens pour les décisions qui les concernent directement devrait créer un esprit de coopération entre les responsables politiques et les administrés.

Dit betekent in deze wijken heel concreet de « machtsvername » door de islamitische en Noord-afrikaanse gemeenschap.

Door de inplanting van steeds meer moskeeën verdwijnt het oorspronkelijke karakter van de wijken.

Ook de verloedering van bepaalde delen van onze grootsteden is voor een groot deel te wijten aan de gevolgen van het toenemend aantal moskeeën.

Het overgrote deel van de betrokken bevolking eist dan ook om begrijpelijke redenen dat er geen nieuwe islamitische gebedshuizen meer bijkomen en dat er werk gemaakt wordt van de geleidelijke afbouw van de reeds bestaande moskeeën.

Ons land telt momenteel 225 moskeeën. Jaarlijks komen er gemiddeld een dertigtal islamitische gebedshuizen bij.

Onderhavig wetsvoorstel wil aan deze moskeeënwildgroei een halt toeroepen. Gelet op een eerder ingediend wetsvoorstel « tot wijziging van de wet van 4 maart 1870 op het tijdelijke der erediensten en tot voorziening van een officiële Nederlandse vertaling ervan », dat ertoe strekte de islamitische eredienst voortaan niet meer te erkennen, dient onderhavig wetsvoorstel als tijdelijk van aard beschouwd te worden.

De intrekking van de erkenning van de islamitische eredienst, en de massale maar begeleide terugkeer van het overgrote deel van de niet-westerse vreemdelingen, zal de verdere beleving van deze godsdienst immers hoogst uitzonderlijk maken en de bestaande problemen ten gronde oplossen.

Momenteel beschikken de gemeentebestuurders niet over de wettelijke mogelijkheid om de inplanting van een moskee te verhinderen. Dit wetsvoorstel biedt niet alleen deze mogelijkheid, het maakt de oprichting van een moskee tevens ondergeschikt aan de wil van de inwoners van de betrokken wijk.

Onderhavig wetsvoorstel schendt geenszins de grondwettelijk beschermde godsdienstvrijheid. Het blijft de islamitische godsdienst mogelijk haar godsdienst te belijden op plaatsen waar dit geen aanstoot geeft aan de bevolking. De regels van billijkheid — zo wordt algemeen door rechtspraak en rechtsleer aangevaard — houden trouwens in dat de uitoefening van een recht er nooit mag toe leiden dat andermans belangen worden geschaad. De rust en de veiligheid van onze eigen bevolking primeren op de zogenaamde rituele verplichtingen van bepaalde groepen buitenlanders.

Ons wetsvoorstel draagt daarenboven bij tot een verdere democratisering van de beleidsvoering. Door de burgers nauw bij beleidsbeslissingen te betrekken welke hen rechtstreeks raken, bevordert men de goede samenwerking tussen bestuurder en bestuurd.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

À l'article 16 de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, il est inséré, entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3, l'alinéa suivant :

« Il doit également indiquer :

8° l'emplacement exact des parcelles destinées à l'exercice du culte islamique ».

Art. 2

Un nouvel article 16*bis*, libellé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 16*bis*. — En dehors des parcelles visées à l'article 16, 8°, aucun lieu ni bâtiment ne peut être affecté à l'exercice du culte islamique. Lors de la désignation des parcelles précitées, le conseil communal est tenu de demander l'avis des électeurs habitant le territoire désigné par le plan particulier d'aménagement.

A cet effet, le conseil communal fait placer, sur le territoire concerné, à des endroits visibles, des affiches annonçant son intention d'affecter une ou plusieurs parcelles au culte islamique.

Le conseil invite ensuite les habitants concernés à exprimer leur avis par écrit, le dimanche précédant la séance au cours de laquelle l'affectation de la ou des parcelles concernées du plan particulier d'aménagement sera décidée.

A cet effet, le conseil communal met à la disposition des habitants des formulaires préimprimés anonymes permettant, par simple apposition d'une croix, d'approuver ou de rejeter l'affectation prévue.

L'avis de la population concernée est obligatoire. Si la majorité de celle-ci se prononce contre l'affectation prévue, le conseil communal ne peut représenter celle-ci avant la fin de la législature.

Les habitants concernés ont le droit de charger un huissier de justice de vérifier le déroulement objectif des opérations de consultation. »

Art. 3

Les différents plans particuliers d'aménagement doivent être mis en concordance avec la présente loi dans l'année qui suit l'entrée en vigueur de celle-ci.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In artikel 16 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd :

« Het moet bovendien aangeven :

8° een bijzondere aanduiding van de percelen bestemd voor de beoefening van de islamitische eredienst ».

Art. 2

Een artikel 16*bis*, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 16*bis*. — Er kunnen geen plaatsen of gebouwen worden ingericht voor de beoefening van de islamitische eredienst buiten de in artikel 16, 8° bedoelde percelen. Bij de aanduiding van voornoemde percelen dient de gemeenteraad het advies in te winnen van de kiesgerechtigde bewoners van het door het bijzonder plan van aanleg beschreven gebied.

De gemeenteraad hangt daartoe op goed zichtbare plaatsen binnen dit gebied plakaten uit waarin hij melding maakt van zijn voornemen om één of meerdere percelen aan te duiden voor bestemming voor de islamitische eredienst.

Vervolgens dient hij de betrokken bewoners uit te nodigen om de zondag voorafgaand aan de zitting waarop over de hier bedoelde aanduiding op het bijzonder plan van aanleg zal beslist worden, schriftelijk advies in deze uit te brengen.

De gemeenteraad stelt de bewoners daartoe anoniem voorgedrukte formulieren ter beschikking waarop door eenvoudige aankruising kan worden aangeduid of zij al dan niet instemmen met de geplande aanduiding.

Het door de betrokken bewoners gegeven advies is bindend. Indien een meerderheid van hen zich tegen de geplande aanduiding uitspreekt, kan de gemeenteraad deze niet meer in overweging nemen voor de rest van zijn legislatuur.

De betrokken bewoners hebben het recht een deurwaarder aan te stellen om toezicht uit te oefenen op het objectieve verloop van de adviesverrichtingen. »

Art. 3

De verschillende bijzondere plannen van aanleg dienen binnen het jaar na inwerkingtreding van deze wet hiermee in overeenstemming te worden gebracht.

Les centres de prière islamiques qui, au terme de cette période, ne figurent pas ou plus sur un plan particulier d'aménagement doivent être fermés sans délai.

Les dispositions pénales des articles 65 et suivants de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme sont entièrement d'application.

Les communes où il n'existe pas encore de plan particulier d'aménagement devront, le cas échéant, en établir un.

6 juillet 1990.

De reeds bestaande islamitische gebedsplaatsen die na deze periode nog niet of niet meer op een bijzonder plan van aanleg voorkomen, dienen onverwijld gesloten te worden.

De strafbepalingen van de artikelen 65 en volgende van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de Stedebouw zijn hier van toepassing.

Gemeenten waar nog geen bijzondere plannen van aanleg bestonden, dienen deze gebeurlijk op te stellen.

6 juli 1990.

F. DEWINTER
